

Thăm Viếng Bắc Mỹ và Canada

Ngọc Hạnh

Vào sáng sớm ngày đầu Thu khi sương còn đọng trên ngọn cỏ lá cây con gái đưa tôi đến Eden Center, Virginia để đi viếng Bắc Mỹ và Canada. Xe rời bến lúc 7 giờ nhưng ban tổ chức yêu cầu có mặt lúc 6g30. Hôm ấy trời hơi lạnh nên các anh chị mặc áo khoác nhẹ, có người đội mũ. Con gái cẩn thận nhét đôi bao tay vào túi áo khoác tôi vì “biết đâu có lúc cần đến “. Xe bus dài ngoằn đến và khởi hành đúng giờ, đi về hướng Maryland đón nhóm du khách đang chờ ở New Fortune Restaurant, Maryland.

Trên xe ngoài hướng dẫn viên và tài xế, cả hai còn trẻ, có 3 vị trong ban tổ chức, 4 trưởng nhóm. Bốn người mỗi vị chịu trách nhiệm trông nom, nhắc nhở các thành viên nhóm mình gồm 12 người, để không ai bị lạc, về muộn làm phiền cả nhóm chờ đợi. Nhóm có 48 người tất cả. Có lẽ quý độc giả cho ban tổ chức quá cẩn thận. Thật ra thỉnh thoảng vẫn có du khách bị lạc, không tìm ra nhóm hay xe bus của mình. Sáng kiến chia ra từng nhóm nhỏ rất hữu ích với đoàn du khách có nhiều vị cao niên. Ba người trong ban tổ chức gồm quý ông Đình Hùng Cường, Vũ an Thanh, Phạm xuân Thái là những người ân cần, hoạt bát, quen biết nhiều trong cộng đồng. Riêng ông Thanh “ Trưởng ban Văn Nghệ” sẽ giúp cho cuộc hành trình thêm vui tươi, thú vị, quên đi đoạn đường dài với các ca sĩ tài tử, hát cho vui, các vị kể chuyện tiếu lâm, khôi hài làm cho người nghe cười vui... Ban tổ chức nhân mùa Thu mát mẻ đứng ra “vác ngà voi”, tổ chức cuộc du ngoạn cho thân hữu, bạn bè quen biết đi viếng quốc gia lân cận xem thác nước, lá vàng, phong cảnh các thành phố nổi tiếng, các kiến trúc xinh đẹp... Các thân hữu lại mời thêm bạn bè của mình nên số người tham dự lên đến 48 người...

Trưởng nhóm tình nguyện làm bằng tên cho mỗi du khách để dễ dàng nhận ra nhau buổi đầu, người mang theo nơ lụa màu sắc khác nhau : vàng , tím, xanh... để buộc vào hành lý và chỗ ngồi du khách. Các vị này bắt thăm chọn chỗ ngồi ngày đầu tiên và sau đó tuần tự thay đổi, không nhóm nào ngồi mãi ở đầu hay cuối xe. Vào khách sạn check in các trưởng nhóm sẽ nhận chìa khóa phòng và trao lại cho thành viên. Nhóm 1 đi trước kể đến nhóm 2... Vào nhà hàng cũng thế nên tránh được ồn ào, mất trật tự. Trên xe toàn người Việt nên cách vài tiếng xe ghé vào rest area cho khách giải lao, rửa tay rửa mặt xong lên đường đi tiếp. Các đoạn đường dài ông trưởng ban văn nghệ mời các ca sĩ hát giúp vui. Có khi cả xe cùng hát trừ tài xế và hướng dẫn viên. Ông trưởng ban Văn nghệ khéo mời nên có vị niên trưởng tuổi ngoài 80, hát tặng cả đoàn bài hát ngắn xa xưa tiếng Anh, tiếng Pháp... Trên xe mỗi 2 người được phát một phong bì to có 12 bài hát xưa hầu như ai cũng biết từ thời Tiểu Học như bài *Khỏe Vì Nước, Bạch Đằng Giang*...

Bài hát “Nhà Việt Nam” của cụ Thắm Oánh có những câu:

*Nhà Việt Nam, Nam Bắc Trung sáng trưng Á Đông
Bốn ngàn năm đó văn hóa xây đắp bao kỳ công...*

Nghe mà thương nước VN biết bao. Ước chi trẻ em Việt Nam được dạy những bài hát xưa để biết Hưng đạo vương, hai bà Trưng Trắc, Trưng Nhị là ai thì thật quý lắm.

Niagara Falls, New York

Thác Niagara là một trong 10 thác lớn và đẹp trên thế giới, nhỏ hơn Iguazu Falls ở Brasil và Victoria Falls ở Phi Châu. Thác Niagara không cao nhưng rộng, nằm ở tiểu bang Nữ Uớc Hoa kỳ và tỉnh Ontario, Canada. Chúng tôi thăm Thác Niagara phía Hoa Kỳ trước. Từ Falls Church, Virginia đến thác Niagara cách nhau 400 dặm. Xe đi ngang tiểu bang Pennsylvania. Hai bên đường đi phần lớn đồi núi chập chùng, rừng cây xanh um, lá chưa đổi màu. Cảnh đẹp như tranh. Thỉnh thoảng xe chạy qua thửa ruộng bằng phẳng, cỏ úa vàng có lẽ mùa thu hoạch đã xong. Xe chạy đến Niagara Falls State Park ngừng lại, du khách xuống đi bộ ra bờ sông xem thác nước. Cảnh thiên nhiên đẹp ơi là đẹp. Cả vùng bao la nước trắng xóa, ào ào chảy từ trên cao xuống thấp không ngừng nghỉ. Thiên hạ đứng xem, chụp ảnh đủ quốc tịch: da đen, da vàng, da trắng, người Ấn, người Tàu ... Họ chụp cá nhân, vài người chụp chung hay nguyên cả nhóm đông đúc. Có nhóm còn đứng trong công viên xinh xinh chụp ảnh.

Công viên nhiều cây to bóng mát, lối đi sạch sẽ, cỏ được chăm sóc xanh tươi. Cảnh công viên có ngôi nhà to bán nhiều quà lưu niệm: áo T shirt, nón, áo ấm, áo mưa, rượu Canada, kẹo bánh, máy ảnh...

Thác Niagara nằm ở sông Niagara gồm 3 thác: America Falls, Bridal Veil Falls hoàn toàn thuộc phía Hoa kỳ. Thác Horseshoe lớn nhất, nằm ở biên giới Hoa kỳ và Canada. Đứng ở Niagara Falls State Park cũng có thể nhìn thấy thác nước. Hai bên bờ sông là cao ốc, thấy cả tháp Skylon cao ngều bên Canada.

Được biết thác Niagara là một trong các nơi hấp dẫn du khách, hàng năm có cả triệu người thăm viếng (có tài liệu ghi 10 triệu?). Nơi đây có khách sạn, nhà hàng ăn uống, nơi đánh bạc tuy nhiên vẫn kém đông đúc so với bên kia bờ sông phía Canada

Sáng sớm hôm sau cả đoàn du lịch sẽ đi tàu trên sông Niagara đến rất gần các thác nước.

Maid of The Mist

Sau khi điếm tâm nhóm du khách chúng tôi lên xe đến nơi bán vé, sắp hàng tuần tự xuống tàu xem MAID OF THE MIST. Vé tàu tour guide mua cho mọi người. Nơi soát vé phát cho mỗi người cái áo mưa màu xanh, có mũ trùm đầu. Cầu tàu có 2 lối đi, 1 cho người xuống tàu, một cho người từ tàu trở lên bờ. Lối đi nào cũng đầy người. Tàu chứa vài trăm du khách, lớp ở trong tàu, lớp trên sân thượng. Tàu chúng tôi du khách mặc áo mưa màu xanh, chiếc tàu đang chạy giữa dòng sông mặc Poncho vàng và bên kia bờ sông, lố nhố nơi bến tàu toàn những người mặc poncho đỏ. Dù mặc poncho nhưng trên sân thượng hay trong tàu đều bị ướt, nhiều hay ít mà thôi. Càng gần thác nước, gió càng mạnh.

Bụi nước tung tóe khắp nơi làm mọi người, sàn tàu cũng bị ướt chút ít. Tuy thế phần lớn có vẻ thích thú trước cảnh đẹp hùng vĩ và màu nhiệm của tạo hóa, dữ dội, ngang tàng nhưng hữu ích. Lượng nước đổ xuống mỗi phút hàng ngàn thước khối liên tục, không ngừng nghỉ dù mùa đông hay mùa hè hay mùa hè. Tuy hùng hổ, dữ dội nhưng thác Niagara là nguồn cung cấp thủy điện cho thành phố.

Sau khi đi một vòng gần bên các thác nước, tàu trở về bến cũ. Mọi người lên bờ vào nhà sau khi vứt bỏ poncho vào mấy thùng rác to nơi cầu tàu. Nơi đây có nhà bán quà lưu niệm khá đông khách. Một số khách bận rộn chọn quà lưu niệm, một số anh chị tiếp tục ghi cảnh đẹp vào máy ảnh. Mấy khi có dịp trở lại nơi này.

Skylon Tower:

Sau đó xe đưa chúng tôi qua cầu Rainbow Bridge, biên giới Hoa kỳ và Canada. Mọi người xuống xe trình thẻ thông hành cho trạm kiểm soát khi qua Canada. Chỉ mang theo thẻ thông (Visa), tất cả vật dụng khác đều để lại trên xe. Chúng tôi sắp hàng lần lượt trình thẻ, không ồn ào chen lấn nên được khen là nhóm Á Đông có trật tự. Bên phía Canada đông du khách hơn. Cao ốc cũng nhiều hơn bên phía Hoa Kỳ. Khách sạn to và đẹp.

Horseshoe Falls lớn nhất trong 3 thác, cao 53 mét, rộng 792 mét. Nước chảy rất mạnh, âm ầm, liên tục và tồ chọt nhớ người xưa ví sức tiến của đoàn quân thiện chiến như “ mưa tuôn, thác đổ ”.

Xong chúng tôi lên xe đến nhà bán vé mua vé cho cả nhóm nên tôi không biết rãi và nhộn nhịp, đông người đi lại. Có phê bánh ngọt, có người chụp ảnh quà lưu niệm bán rất nhiều hàng hóa và

viếng tháp Skylon. Hướng dẫn viên giá vé là bao nhiêu. Khu vực này rộng nhà hàng ăn uống, nơi giải khát, bán cà chuyên nghiệp cho du khách. Nhà bán có cả... casino. Người sắp hàng lên tháp cũng đông. Tháp cao 160 mét tính từ mặt đường, khởi công tháng 5 /1964, hoàn thành tháng 10/1965 , tốn 7 triệu mỹ kim. Tuy cao nhưng từ mặt đất lên đỉnh chỉ mất 52 giây. Thang máy có một mặt toàn là kính, có thể nhìn bên ngoài khi thang máy lên xuống. Đỉnh hình tròn. Đứng nơi đây du khách nhìn toàn thể cả 3 thác nước, dòng sông Niagara và thành phố bên dưới qua lớp kính dày. Bên trong đỉnh tháp

có nơi bán quà lưu niệm, các loại rượu to bé, bánh kẹo, các loại nước giải khát, quần áo mùa đông, mùa hè, khăn quàng nam nữ, kính mát...Tuy không lớn bằng các cửa hàng dưới đất cũng đông khách. Nếu chưa đến giờ tập trung cô bạn tôi có lẽ còn mua thêm một mớ nữa. Trong số khách trên xe có người mới viếng Canada lần đầu, có người đi lần thứ hai hay thứ ba. Họ trở lại thăm viếng thác Niagara do cảnh đẹp thiên nhiên hay bị tiếng thác đổ ầm ì quyến rũ?

Toronto, Canada:

Chúng tôi lên xe đi thăm Toronto. Từ thác Niagara đến Toronto cách nhau 83 dặm. Đây là một trong những thành phố đông dân ở Canada. Xe ngừng cho khách xuống City Hall, nơi có vòi nước phun và bồn nước rộng. Chữ Toronto to tướng, ngạo nghễ ở quảng trường như chào đón du khách phương xa. Quảng trường Toronto rộng nhất nước và hầu như du khách đến đây đều chụp ảnh kỷ niệm. Trẻ em chỉ nhìn các vòi nước phun lên cao và từ từ rơi trở lại mặt hồ. Quảng trường cũng là nơi trình diễn các bộ môn nghệ thuật, ca hát, triển lãm tranh ảnh... Mùa đông hồ nước đóng băng sẽ là nơi trượt băng lý tưởng?

Con đường trước mặt và sau lưng hồ nước toàn cao ốc, kiến trúc kiểu cộ, cao nghều nhìn mỗi cổ. Có hai cao ốc kiến trúc đặc biệt hơn các cao ốc khác, có dáng cong cong như hình bán nguyệt hay hai bàn tay để đứng và khum khum như sắp chấp lại. Tôi cũng thấy tháp CN (Canadian National Tower) xa xa, biểu tượng Toronto. Chị bạn tôi người địa phương cho biết tháp xây năm 1976, cao nhất thế giới thời bấy giờ.

Chúng tôi cùng nhau sang bên kia đường, nơi có các tiệm buôn, đi dọc theo vỉa hè rộng rãi, thấy nhà thờ xưa nhưng lớn và đẹp. Tỉnh thoảng có xe bán kem hay hot dog hoặc bán T- shirt, kính mát... ở vệ đường giống các xe ở bán hàng ở lề đường Washington, DC. Hôm ấy gần 80 độ F nên xe kem đắt hàng, trẻ con người lớn sắp hàng chờ đến lượt mình. Tour guide cho chúng tôi đến khu Chinatown, nơi có nhiều nhà hàng ăn uống, tiệm buôn Trung Hoa. Họ bày hàng hóa ra cả lề đường, bán nhiều loại trái cây Việt Nam: nhãn, chôm chôm, trái na... Mỗi chị mua một ít trái cây để nhớ hương vị trái cây quê nhà... Thưa quý vị đây là lần thứ hai tôi trở lại Toronto nhưng địa điểm thăm viếng không giống nhau. Lần trước chi Sơn, bạn học nhà tôi cho đi viếng Underground of Business District dài từ Union Station đến City Hall, gần 2 cây số. Khu phố “Dưới Mặt Đất” cũng có các cửa hiệu bày biên sáng sửa bắt mắt, ngân hàng, nhà hàng ăn uống... Người đi lại ăn mặc lịch sự , đường đi rộng rãi và mát mẻ “không nóng nực và chen chúc”. Chúng tôi cũng được chị đưa đi ăn tìm sấm, mua vé cho đi xem Toronto Island làm tôi càng nhớ quê hương, vịnh Ha Long.

Theo tôi chuyến đi viếng thăm Canada thật vui. Ban tổ chức ân cần, bạn bè biết nhau và thân tình hơn. Quý anh trưởng nhóm Cường, Thanh, Sang, Thảo còn tặng cho đoàn các chuyện vui, bài thơ, bài hát dù không có nhạc...Ngày mai chúng tôi sẽ viếng Ngàn Đảo (Thousand Islands) và sau đó Montreal, Canada...
Thưa quý vị tôi nhớ đến đâu ghi đến đó, có thể không đầy đủ. Tóm lại Toronto sạch sẽ, văn minh, trù phú, nhiều kiến trúc đẹp, xứ lạnh tinh nồng. Tuy nhiên tôi vẫn thích và cảm ơn xứ Hoa Kỳ, quốc gia giàu lòng nhân ái, tôn trọng nhân phẩm, đã cứu mạng, giúp đỡ gia đình và đồng bào tôi 40 năm qua, tạo cơ hội, điều kiện dễ dàng cho mọi người đến trường học chữ, học nghề, tìm việc làm cho người Việt khi mới định cư ... Cầu mong quê hương Việt Nam mến yêu cũng giàu, đẹp và trật tự, sạch sẽ như xứ người.

*Giã từ nắng Hạ, đón Thu sang.
Lác đác rừng cây nhuộm lá vàng.
Nước bạn viếng thăm nhìn thác đổ,
Cầu mong quê cũ được bình an*

Ngọc Hạnh

Ghi Chú

Hình ảnh :Phạm Xuân Thái